

Godišnja konferencija Saveza omladine šibenske općine

Problemi radničke i školske omladine u centru pažnje

Društveno-politički rukovodioci i gosti

Prošle subote održana je u Šibeniku, u dvorani kina »20. aprila«, u prisustvu 185 delegata 19. redovna konferencija Općinskog komiteta Saveza omladine Šibenika.

Konferenciji su, pored delegata, te predstavnika susjednih općina Splita, Zadra, Drniša, Knina i Benkovca, prisustvovali Srećko Bijelić, član CK SKJ, Vladimir Pezo i Vladimir Stipanović, članovi predsjedništva SOH, sekretar Kotarskog komiteta SO Split Nikola Zvonko, predsjednik Skupštine općine Šibenik Jakov Grubišić, sekretar Općinskog komiteta SK Paško Periša, predsjednik Općinskog odbora SSRNH Josip Ninić, predsjednik Općinskog sindikalnog vijeća Nikica Bujas, predstavnici JNA i RM i drugi gosti.

Poslije diskusije izabran je novi Općinski komitet SO. Za novog predsjednika izabran je Ante Ljubičić, radnik u TLM »Boris Kidrič«.

Pošto je dosadašnji predsjednik Komiteta SO Drago Putniković pozdravio prisutne delegate i goste i pošto su pioniri gostima uručili cvijeće, konferencija je otpočela rad čitanjem referata.

U referatu o narednim zadacima organizacije Saveza omladine što ga je na godišnjoj konferenciji podnio drug Drago Putniković, u centru pažnje nalazili su se problemi radničke i školske omladine. On je, između ostalog, rekao:

— Da omladina u privrednim organizacijama temeljitije ne utječe na unutarnji život, svakako da krivnju snose i ostali politički faktori u okviru radne organizacije, a posebno članstvo Saveza komunista i sindikalne organizacije. Ima nenastojanja i od tih faktora da se omladinske organizacije ne osamostaljuju i da im se pomogne u izgrađivanju metoda i sistema rada, odnosno malo se pokazuje interes za rad omladinskih organizacija, a često smo skloni da upućujemo omladini neke kakve primjedbe i da na neki način omalovažavamo njihove zaključke, a time i njihovu aktivnost.

Drugi plenum Saveza omladine Jugoslavije imao je ogromni utjecaj na rad školskih organizacija Saveza omladine na našoj komuni. Odnos prema radu i postignut uspjeh svakog člana naše organizacije, nije stvar dotičnog već i zajednice, pa prema tome i organizacije Saveza omladine. Bitno je naglasiti da se sve više školske organizacije bave problemima odgojnoj utjecaja nastave i da se ideološki rad učenika cijeni po tome koliko je tko savladao osnovni zadatak u školi — učenje. Školske organizacije trebaju još više isticati načelo »dobar učenik — dobar omladinac«, jer ne smijemo dozvoliti da nam se u rukovodstvima Saveza omladine nađu loši učenici koji iz mjeseca u mjesec vuku i po nekoliko negativnih ocjena. Takvi rukovodioci krnje ugled svoje organizacije i razrednog kolektiva, odnosno umanjuju vrijednost svoje organizacije. Radi toga s namjerom da postane bolji učenik i da pronalazimo adekvatne forme pomoći lošijim učenicima. U našim organizacijama postoji izvjestan broj srednjoškolske omladine koja ne nastoji i ne ulaže napore da redovito završava razred, odnosno školu. Takvi nam ne trebaju u organizaciji Saveza omladine i ne bi ih trebalo uključivati u razne aktivnosti, sportska društva, sekcije i klubove, koji djeluju pri organizaciji, kao i u omladinske radne brigade sve dotle, dok ne poprave svoj odnos prema osnovnom zadatku — učenju.

Kad ističemo zadatke školskih organizacija Saveza omladine, onda smo dužni naglasiti i pojavu oportunitizma, kod jednog dijela omladine i takve pojave bi trebale više zabrinjavati rukovodstva Saveza omladine. Nije rijedak slučaj da nam učenik ne želi javno kazati slabosti koje zapaža prateći nastavu. Odnos nekih prosvjetnih radnika u osnovnim i srednjim školama prema svim učenicima nije jednak, odnosno može se uočiti da postupci prema učenicima čiji su roditelji »unosnijih« zanimanja je drukčiji i da se takvim učenicima poklanja veća pažnja. Učenici zapažaju nepravilne postupke i neujednačene kriterije, komentiraju ih i

stvaraju vlastite sudove o tim pojavama. Takve pojave opterećuju omladinu i kažnjavamo je, možda i nesvjesno. Do takvih podataka je više puta teško doći, odnosno ne iznose se javno s namjerom da se izbjegnju, jer se osjeća bojaznost od posljedica. Koliku štetu oportunitiranje, odnosno zataškavanje može nanijeti pojedincu i organizaciji o tome je suviše govoriti, međutim dužni smo slabosti razumno i efikasno isticati i nastojati da ih svedemo na najmanju moguću mjeru.

Najviše učenika s našeg područja može se upisati u Gimnaziju pedagoškog smjera, gdje se školuje kadar za takozvana intelektualna zanimanja, a daleko su manje mogućnosti školovanja za zvanje kvalificiranog radnika, iako imamo vrlo lošu kvalificiranu strukturu zaposlenih radnika. Daleko veći broj učenika upisao bi se u stručne škole, kad bi to dozvoljavali kapaciteti. Tu konstataciju potvrđuju provedene ankete vršene među učenicima osmih razreda osnovne škole u vezi sa profesionalnom orijentacijom.

Metalurško - tehnološka škola nije sretno formirana. Učenici koji završe tu školu teško dobiju posao, odnosno privreda naše komunne nije u stanju da uposli sve učenike, a postoji izvjesna rezerviranost u radnim kolektivima, osobito kada je riječ o njihovoj stručnosti. Ove godine škola pohađa 169 učenika svrstanih u metalno i elektro smjer. Karakteristično je istaći da od 17 prosvjetnih radnika, koji rade u ovoj školi, 10 ih je u honorarnom odnosu, a k tome ako se doda da preko 20 učenika metalnog smjera radi na jednom tokarskom stroju, a onda je sasvim razumljivo da i stručnost učenika ne može udovoljiti zahtjevima radnog mjesta u radnim organizacijama. To su razlozi zbog čega nema interesa kod omladine, za ovu školu i razlozi da ove školske godine škola radi na osnovu privremeno dobijene dozvole. Učenici su bili krivo informirani od strane nastavnika o zvanjima koja se stiču poslije završenog školovanja, pa su se i javljali nespoznajama do kojih nije trebalo doći.

Školu učenika u privredi pohađa 800 učenika, koji izučavaju preko 60 različitih zanimanja i taj podatak zahtijeva raznovrsnu stručnost nastavnog kadra u kojem škola oskudijeva. Nismo zadovoljni s praktičnim dijelom nastave koja se organizira u radnim organizacijama, jer osim »Velimira Škorpika«, druge radne organizacije nema-

ju plan i program stručnog odnosno praktičnog obrazovanja, jer ni učenik ni majstor ne znaju što bi trebalo praktično obraditi u I, II i III godini školovanja. Poslije, radne organizacije, prigovaraju na stručnu sposobnost kandidata, iako veliku krivnju snose radne organizacije, koje planski ne osposobljavaju učenike i koje neodgovorno daju prolaznu ocjenu iz praktične obuke. Odnos prema jednom dijelu učenika na praktičnom radu je još uvijek »šegrtski« i nema se dovoljno strpljenja kod ogromnog broja majstora da im povjereni učenik bude bolji, a za takva nastojanja majstori nisu posebno stimulirani. To isto vrijedi i za naučnike. Ne postoje izrađeni pravilnici o nagrađivanju učenika, osim postojećih zakonskih propisa koji reguliraju nagradu i kojih su se poduzeća dužna pridržavati. Takvi pravilnici bi, bez sumnje povećali interes prema radu i imali bi utjecaja na postizavanje boljeg uspjeha u školi i na praktičnom radu. Ovi nedostaci zahtijevaju veću brigu omladine u privrednim organizacijama, analizu postojećeg stanja i pronalaženje konkretnih mjera za njihovo rješavanje.

Materijalni problem omladine je područje o kome se mnogo diskutira. Samački stanovi i prehrana su pitanja o kojima se, po četvrti put na općinskim konferencijama raspravlja i energično traži da se to jednom počne rješavati. Ne možemo ova neriješena pitanja odvojiti od ostalih područja, koja traže svoja rješenja, međutim, uvjereni smo da je trebalo u tom pogledu napraviti više, jer su postojale i objektivne mogućnosti.

Zapošljavanje mladih je pitanje za sebe. Iz mjeseca u mjesec Zavodu za zapošljavanje radnika prijavljuju se oko 350 mladića i djevojaka tražeći bilo kakve poslove. U posljednje vrijeme radne organizacije ne žele upošljavati omladinu od 16, 17 i 18 godina starosti s motivacijom da nisu završili vojnu obavezu. Ti razlozi nisu uvjerljivi, a još manje opravdani. Kako da egzistiraju ti neuspješni nekvalificirani ili polukvalificirani mladići. Smatramo da privredne organizacije trebaju primati, ukoliko potreba posla zahtijeva, ne gledajući da li je završio vojnu obavezu ili ne, jer po povratku iz Armije, radna organizacija dobija priučena radnika. Uvjereni smo da opravdano postavljamo naše zahtjeve, jer oni nisu neostvarljivi, a to je posebno istakla i

VI vanredna konferencija SK Općine Šibenik.

Kulturno zabavni život predstavlja dio aktivnosti mladih gdje veliki broj mladića i djevojaka zadovoljava svoje interese i razvija sklonosti. Protekli period bio je daleko bogatiji s raznim oblicima kulturnog i zabavnog života, posebno na selu, za razliku od ranijih godina. Razvijanje masovne kulture otežava nedostatak prikladnih prostorija, iako nismo u tom pogledu sve mogućnosti iskoristili. Vrijedno je istaći pomoć Općinske skupštine, koja dodjeljuje organizacijama Socijalističkog saveza i Saveza omladine 50% novčanih sredstava za nabavu televizora.

Diskusija

Ante Delalija: On se kritički osvrnuo na rad nekih radnih organizacija u radu s omladinom. Podcrtao je nedostatak političkog rada sa seoskom omladinom i rekao da još ima kolebanja i neodlučnosti u radu na selu, gdje se malo angažiraju omladinski rukovodioci. Istakao je da su vrijedne pohvale akcije omladine TLM »Boris Kidrič« koja organizira seminare na selima.

Živko Bezbradica: Kongres SKJ bio je ne samo kongres komunista, već svih 19 milijuna Jugoslavena, a posebno omladine. Govoreći o radu omladine u proizvodnji on je rekao: »Kod nas još nije u potpunosti izgrađen kult rada. Za tim treba posebno omladina da teži. Omladina koja radi u proizvodnji treba jače da se aktivira u životu kolektiva. Ona ima posebne zadatke i radne i društveno-

(Nastavak na 2. strani)

OGLEDALO

Raspoznavanje

Ima razno-raznih znakova raspoznavanja.

— Po jutru se dan poznaje, — kaže narod. U prenesenom smislu to bi moglo značiti i ovo: privredna organizacija Ta i Ta odlično je startala u novoj proizvodnoj godini. Može se, dakle, očekivati pun uspjeh na kraju poslovne godine. Ta se poslovnica, međutim, može primijeniti i na druge društvene djelatnosti. Naravno, ako je vjerovati »znaku raspoznavanja«.

No, kad želimo nešto jasnije odrediti, u najviše slučajeva se služimo bojom. Sportske momčadi nastupaju u dresovima različitih boja kako bi publika i suci bolje raspoznavali rivale. Na osnovu boje dresa većina ekipa dobila je svoj nadimak. Na primjer: »Bijeli«, »Plavi«, »Zeleni«, »Žuti« (ili »Kananinci«), »Crveni« i tako dalje.

Crvena boja je najizrazitija.

Ona, uostalom, određuje i najnapredniju ideju modernog čovječanstva.

Crvena boja označuje i stid.

Crvena boja je u zadnje vrijeme kod nas postala još po nečemu veoma aktuelna. Niste primijetili?

Osobni automobil SI, ST, ZG, BG, ZD i tako dalje broj taj i taj dobio je crvenu, umjesto uobičajene bijele table. Šta to znači? Kakva je to diferencijacija?

Automobili s crvenom tablom su društveno vlasništvo.

Pa šta onda?

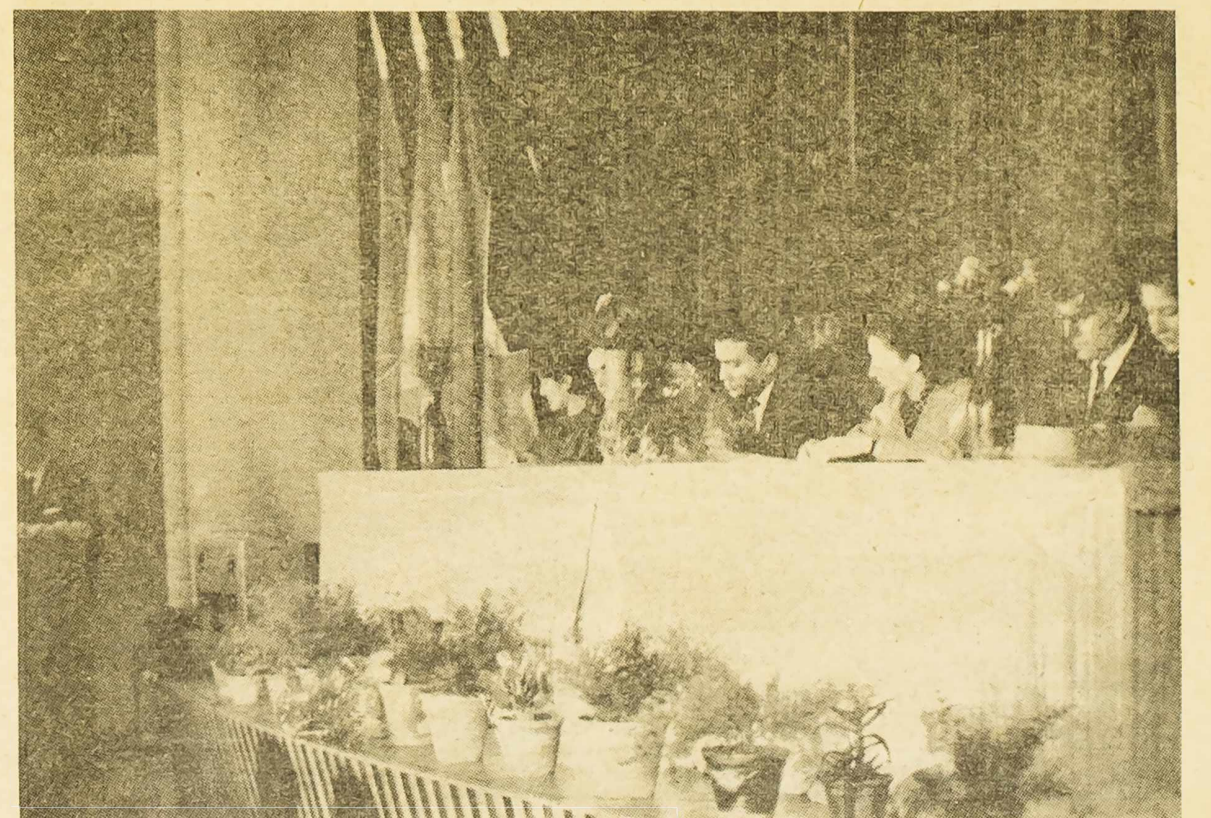
Kako »pa šta onda«?

Ranije su se u tim automobilima vozile tetke, strine, svastike, kume, rođaci (bliži i daljnji . . .). Toj pojavi je trebalo stati na kraj.

Hm, hm . . . Zar sav taj rod ne može stati u kola bez obzira na crvenu tablu? Čudna mi čuda: crvena tabla.

Može, može, ali neka se zna da je automobil zbog toga pocrvenio od stida. Kad već ne crvene rukovodioci (oni su u većini slučajeva opskrbljeni crvenilom u džepu). Neke se kola crvene. Tako im i treba kad nisu bila oprana. Koliko se ja razumijem u svije naših ljudi tetke, strine, svastike . . . neće imati razloga da se posvade sa svojim rođacima na rukovodećim položajima s pravom na korištenje osobnih automobila.

MARIN

Radno predsjedništvo

Oko izrade statuta radnih organizacija na općini

Posao na izradi statuta radnih organizacija trebao je biti donesen u SR Hrvatskoj, pa prema tome i u općini Šibenik, do kraja 1964. godine. U tom vremenu mnoge radne organizacije nisu donijele svoje statute. Time se ponavlja ranija praksa u izradi općih akata, tj. iščekivanje da to učini netko prije, a zatim bi slijedilo mehaničko prepisivanje, što se i te kako odražavalo na sadržaj i kvalitet statuta. Na mnogo mjesta se je posao uređenja unutrašnjih međusobnih odnosa shvatio kao nešto sporedno. Takav stav ne daje garanciju da će statuti imati efikasnu primjenu u praksi, kao ni da će oni biti odraz prakse, odnosno mali pogled naprijed. Statut je takav akt, koji ima trajniji karakter. U njemu bi trebalo sankcionirati odnose među proizvođačima prozete oslobodenjem rada i ličnosti, uzajamne suradnje, a da su odstranjeni od raznih šablona i formalizama. Stoga je potrebno te odnose proučavati, usmjeravati ih kroz određena pravila i preko materijalnih mogućnosti. Kada se svi ti odnosi prouče i sagledaju, onda se tek može pristupiti izradi statuta. Znači, statut ne određuje organizaciju rada, proizvodnju, međusobne radne odnose, raspodjelu, ulogu društveno-političkih snaga, samoupravljanje i ostale društvene relacije, već u pravo suprotno, svi navedeni odnosi ili oni programatski postavljeni, treba da se pravno oblikuju u ovom aktu. To smo istakli zbog toga, što je kod nekih radnih organizacija prilikom izrade statuta, uzet obrnuti put.

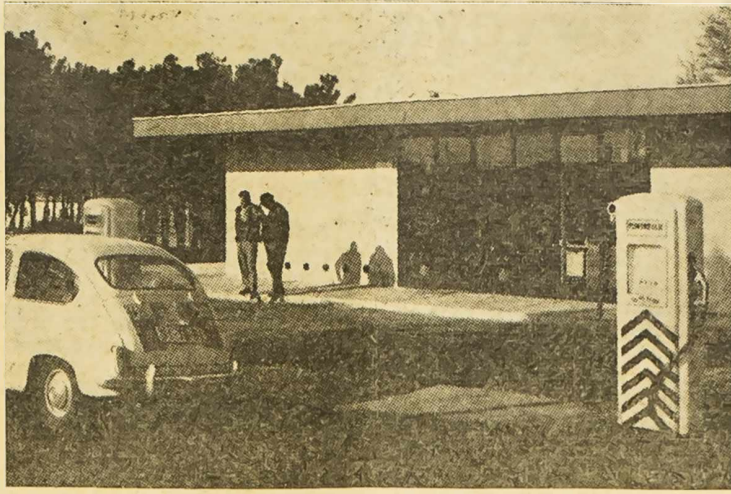
Radna organizacija kroz svoje dogovore treba najprije da se suglasi u tome, kakve odnose ona može da uspostavi i do kojeg stepena, koliko je spremna da bude dosljedna svojim proklamacijama, te u kolikoj mjeri može osigurati funkcioniranje samoupravljanja, kao i ostala prava koja iz toga proističu, kao i one iz međusobnih radnih odnosa. Isto tako nije opravdano utjecanje na svijest proizvođača u pogledu njegovih obaveza, putem normi. Socijalističku zakonitost je potrebno razvijati kao sastavni dio svijesti, koja se ne nameće građanima, već je oni prihvaćaju i sami stvaraju, kao način i put usklađenja društvenih i individualnih interesa. Sve norme koje reguliraju društvene odnose, pa tako i odnose u statutu, potrebno je tako shvaćati. U koliko statuti nisu odraz objektiviziranih odnosa među proizvođačima, u koliko nisu proizašli iz volje i interesa cijele radne zajednice, njihova primjena će biti otežana i neće imati adekvatnu funkciju.

Prema tome, statut bi trebao donositi cijeli radni kolektiv. Značajno mjesto u tom poslu pripada stručnim službama, pogotovo pravnoj službi. Njen zadatak bi bio, da objasni, u kolikoj mjeri se interesi radne zajednice mogu ostvarivati a da se time ne zađe u širi društveni interes, da li su interne norme usaglašene sa Ustavnim koncepcijama i ostalim pravilima socijalističkog društva. I o ostalim pitanjima (proizvodnja, raspodjela, ekonomika, financiranje itd.) također je potrebno pristupiti stručno i putem naučnih metoda analize. Razumljivo, da svaka radna organizacija i nije u stvarnoj mogućnosti da na takav način provede izradu svoga statuta. Zato su pojedini faktori u komuni (Općinski odbor SSSJ, Općinski odbor SSRN i Skupština općine) osnovali komisije za izradu statuta. Njihov je zadatak među ostalim, da svojim savjetima pomognu komisijama za izradu statuta u radnim organizacijama. Ta pomoć, međutim, nije se u dovoljnoj mjeri koristila. Radničko sveučilište bilo je organiziralo i kratke seminare za članove ovih komisija u radnim organizacijama, a koje je posjećivao veliki broj polaznika. To je bio jedan vrlo koristan vid ispomoci.

Radnim organizacijama iz prosvjete ovaj posao predstavljao je izvjesnu novinu, što se osjetilo u odredbama statuta. U njima se osieća dosta prepisivanja i »skalemljenja« tuđih iskustava u svoje odnose. Tuđa iskustva mogu biti svakome od koristi, ali njih je potrebno transformirati na vlastite prilike, a ne mehanički preuzimati.

Skupština općine razmatra svaki statut prije njegove primjene. Ona bi u tome imala značajnu ulogu, ukazujući na određene nedosljednosti u formulacijama, kod osiguranja određenih samoupravnih prava, funkcioniranja radnih jedinica, raspodjeli, neposrednom upravljanju radnih ljudi, planiranju, ulozu društvenih organizacija i o drugim pitanjima. Statut regulira određene odnose koji ranije nisu bili predviđeni u pravilima poduzeća. U tome se mogu istaći pitanja radnih jedinica, komisije za unutrašnji nadzor, položaj subjektivnih snaga u radnoj organizaciji, međusobni radni odnosi i odnosi sa društveno-političkom zajednicom. Skupštine, pored svoje usmjeravačke uloge, imaju zadatak i da ukazuju na zakonitost i ustavnost odredaba statuta. Zato je njeno mjesto u ovom poslu osobito važno.

K. B.

Benzinska stanica kod Ražina

Riječ-dvije o društvenom standardu u komuni

Životni standard i privredni napredak šibenske komune paralelno se nadopunjavaju u okvirima općeg rasta materijalne osnove cijele društvene zajednice. Veoma je ohrabrujuća činjenica da se veća pažnja posvećuje društvenom standardu pod kojim se razumijeva ne samo potrošnja odgovarajućih dobara nego i druge značajne komponente života, kao što su kulturni i prosvjetni nivo, položaj radnog čovjeka u društvu, socijalna i zdravstvena zaštita, komunalno uslužne djelatnosti i drugo. Sigurno je da su materijalni uvjeti života i rada najvažniji faktori koji u znatnoj mjeri utječu na sve komponente koje smo naprijed naveli.

U zadnjih nekoliko godina stambena izgradnja predstavlja najveću investiciju. Iz godine u godinu radi se sve više stanova. Unatoč tome potrebe ni izdaleka ne mogu biti zadovoljene. Prethodne godine izgrađeno je više od 350 stanova, a lanske godine ključeve za useljenu u nove stanove dobilo je oko 250 porodica. U stambenoj izgradnji javljaju se razni investitori među kojima najvećim dijelom radne organizacije i ustanove, pa privatne osobe. U tom pravcu zapažene rezultate je postigao Fond za stambenu izgradnju koji je do danas raspisao nekoliko natječaja za kreditiranje. Izgrađeno je ili adaptirano više od tisuću stanova, od kojih priličan broj u individualnoj izgradnji. Drugo pitanje koje se ovdje javlja leži u tome da li se može brže i jeftinije graditi stanova. U tom pravcu postignuti su u zadnje vrijeme zapaženi uspjesi barem sudeći prema onome voja privrede potrebno je utv-

rditi ne samo dinamiku građenja nego i način na koji se ono izvodi.

Poznato je da u društvenoj prehrani još uvijek ne stojimo baš najbolje. Vrlo je mali broj restorana otvorenog tipa što mnogome stvara teškoće većem broju građana. Sest objekata društvene prehrane djeluje u okviru poduzeća i tvornica, ali ipak neki od njih ne odgovaraju stvarnim potrebama. Dođuše, na tom planu učinjeni su stanoviti napori naročito otkad je u okviru ugostiteljskog poduzeća »Subičevac« počeo djelovati restoran za potrebe radnika i službenika. Po uzoru na ostala mjesta u Republici i ovdje se nameće potreba izgradnje takvog objekta društvene prehrane koji bi proizvodio hranu na principu samoposluže i uz pristupačne cijene nudio svoje proizvode radnicima i članovima domaćinstava.

Nakon reorganizacije u poslovanju stambenih zajednica i osnivanja novog zanatskog poduzeća »Komunar«, koji je nastao spajanjem servisnih radionica, očekuje se da će ovo poduzeće pružiti mnogo više i biti od veće koristi građanima. Pored servisa za održavanja zgrada, pomoći kućnim savjetima u vođenju administracije, u sklopu poduzeća djeluje više servisnih radionica koje pružaju bravarske, limarske, stolarske, zidarske, bojadiserske i elektromehaničarske usluge, zatim servis za popravak domaćinskih i radiotelevizijskih aparata. Poduzeće takvog karaktera moći će vjerujemo uz veću pomoć komune uspješno rješavati različite komunalne probleme.

Loše higijenske prilike u selima

Premda je u poslieratnom razdoblju dosta učinjeno na saniranju higijenskih prilika u selima šibenske općine, još se uvijek postojeće stanje ne može smatrati za zadovoljavajuće. Uza sve to što su poduzete izvesne mjere u sprečavanju oboljenja i epidemija, vodoopskrbni objekti u nekim selima još uvijek predstavljaju žarišta zaraznih oboljenja.

Prilično je zadovoljavajuća situacija oko cijepljenja koje se godišnje provodi nekoliko puta. U vezi s tim ističe se potreba za otvaranjem posebne ambulante u kojoj bi se obavljalo cijepljenje pomoraca, gutnika i osoba koje u sve većem broju idu u inozemstvo. Dezinfekcija se djelomično vršila samo na području grada, dok su dezinfekcijom zahvaćena neka turistička mjesta. Sanitarne prilike u trgovačkoj mreži na području šibenika prilično su dobre, u selima pak nije osiguran ni minimum potrebnih uvjeta. Ništa bolja situacija nije ni sa grobljima, koja su locirana usred sela, pa se, s tim u vezi, nameće potreba što hitnijeg njihova preseljenja na druga pogodnija mjesta.

Glavni uzroci lošeg higijenskog - epidemiološkog stanja na šibenskoj općini leže u još uvijek neriješenim pitanjima otkrbe vodom, u disperziji otpadnih predmeta i niskom higijenskom nivou stanovništva. Pored toga što se disperzija otpadnih stvari obavlja redovito unutar naseljenih mjesta, zapažen je i veći broj nehigijenskih bunara koji se rijećuju kad čiste, odnosno kleriraju.

Zahvaljujući dobro organiziranoj akciji u cijepljenju djece

i odraslih, iz godine u godinu sve je manji broj zaraznih oboljenja. Međutim, broj crijevnih oboljenja još uvijek je zabrinjavajući, a to upravo prouzrokuju nehigijenski bunari i nepovoljne lokacije sabirališta otpadnih predmeta. Mjere na zdravstvenom prosvjećivanju stanovništva, što su također jedno od važnih preduvjeta u saniranju higijenskih prilika, ne provode se organizirano iz godine u godinu. Velik broj stručnog kadra ne koristi se dovoljno u te svrhe, a osobito ne u borbi protiv širenja zaraznih oboljenja. Nadalje, ne postoji sinhronizirani rad na tom polju zdravstvene službe, za što su posebno zakazale zdravstvene stanice koje bi, uz pomoć drugih organizacija, mogle pružiti veliku pomoć u sprečavanju oboljenja i saniranju sadašnjega higijenskog stanja u našim selima.

SAVJET OSNOVNE SKOLE VRPOLJE - OPĆINA SIBENIK

r a s p i s u j e

N A T J E Č A J

ZA DIREKTORA SKOLE

Natjecati se mogu osobe, koje ispunjavaju uvjete za nastavnika osnovne škole, a imaju najmanje 10 godina prakse i položen stručni ispit.

Rok natječaja je 15 dana po objavljivanju.

Molbe slati na adresu:

OSNOVNA SKOLA VRPOLJE
z. p. PERKOVIC

Saobraćajne nesreće u porastu

U posljednje tri godine na cestama šibenske općine gotovo se udvostručio broj motornih vozila. Uz povećani broj automobila, osjetno je porastao broj osobnih automobila, a naročito za vrijeme turističke sezone. U ljetnim mjesecima kroz Šibenik i okolicu prođe po nekoliko desetaka tisuća vozila. S izgradnjom Jadranske magistrale porastao je i broj saobraćajnih nesreća, pa je tako u 1962. godini registrirano 162, u 1963. godini 168, dok je u protekloj godini zabilježeno čak 238 raznih saobraćajnih nesreća. Dok je u prethodnoj godini u nesrećama izgubilo živote 14 osoba, a 83 lica prošla su sa težim i lakšim ozljedama, dotle je lanske godine na našim cestama poginulo 10 osoba, 63 je teže, a 97 osoba je lakše ozlijeđeno.

Kad uporedimo prethodnu sa prošlom godinom, onda došlo je dosad na tom planu učinjeno. S obzirom da se nalazimo u drugoj godini perspektivnog sedmogodišnjeg plana razlazimo do podatka da se broj saobraćajnih nesreća povećao za 70. Materijalna šteta pričinjena na vozilima također bilježi porast. Tako je, naprimjer, u 1962. godini ukupna materijalna šteta bila procijenjena na iznos od 15,5 milijuna, u 1963. godini 30 milijuna, a u prošloj godini čak na 42 milijuna dinara.

Vrlo je vjerovatno da bi broj saobraćajnih nesreća bio kudikamo veći da na našim cestama stalno ne bdiju organi Saobraćajne milicije ulažući velike napore u pravilnom reguliranju saobraćaja i zaštiti pješaka odnosno vozača. Njihova akcija bila je usredotočena i u spre-

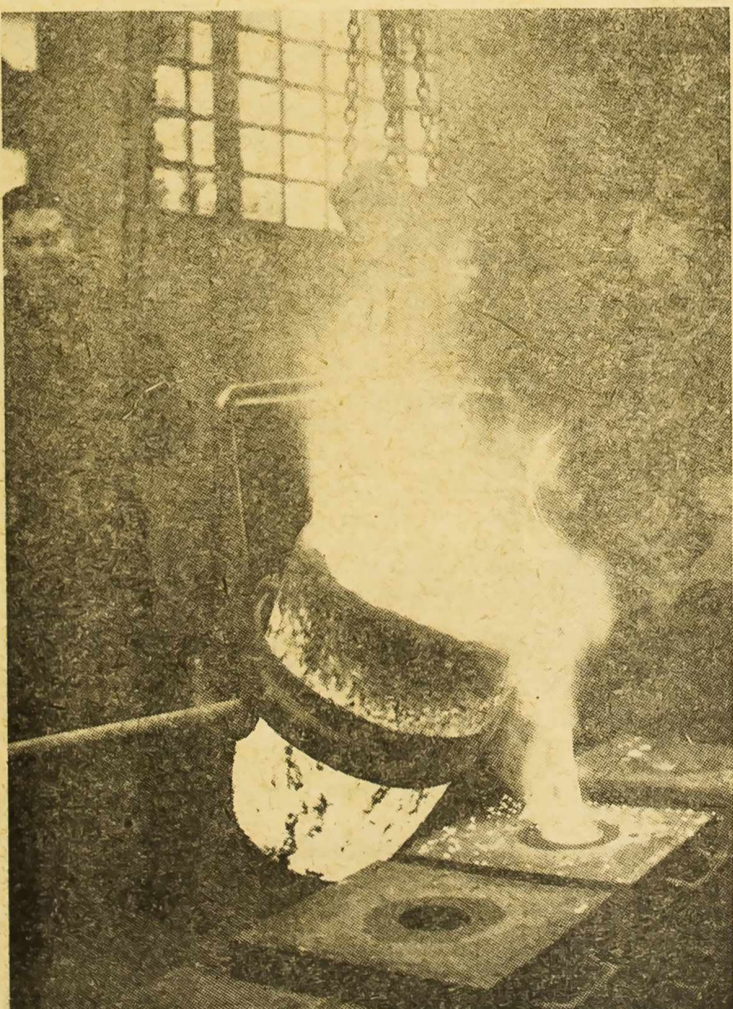
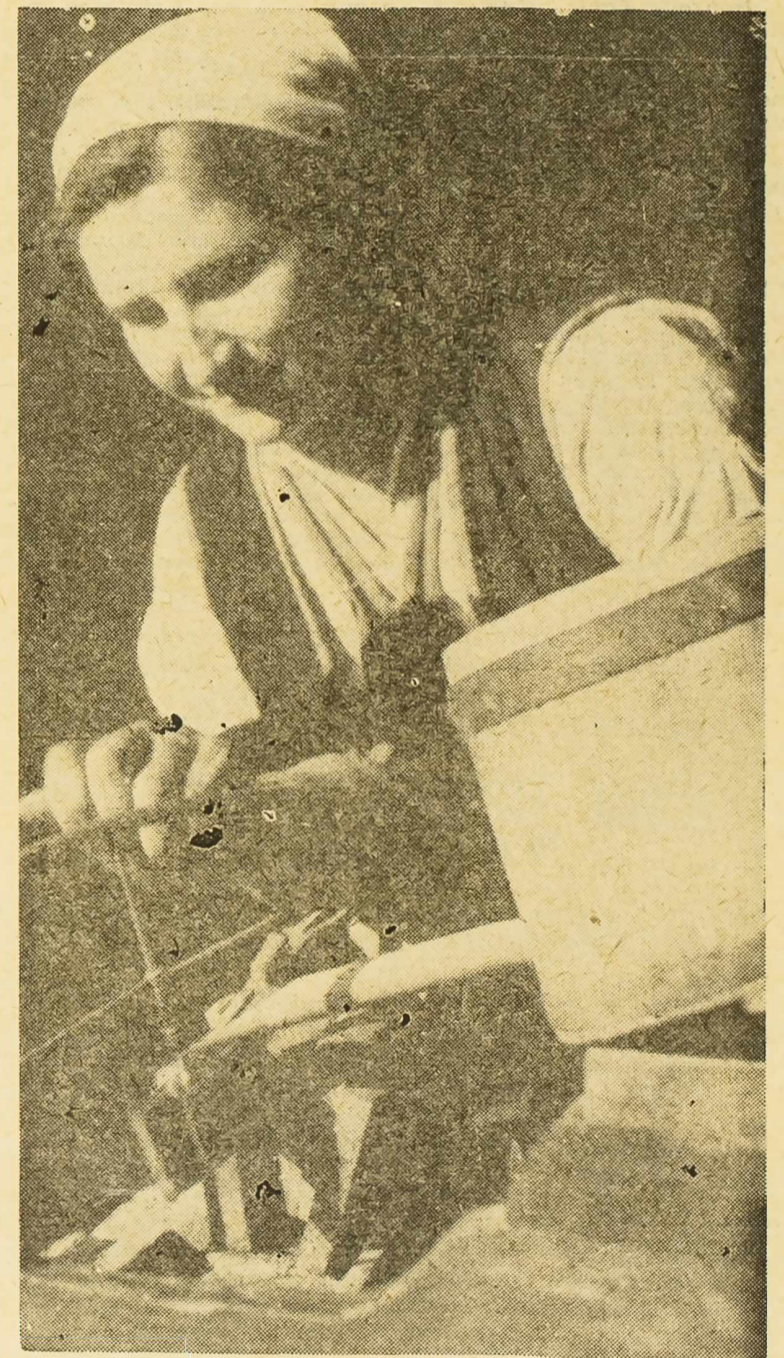
čavanju niza saobraćajnih prekršaja koje su učinili pojedini nesavjesni vozači, pa je tako u prošloj godini dostavljeno nadležnim organima 1566 prijava, a u 900 slučajeva bili su primorani da kažnjavaju u mandatom postupku.

Najveći broj saobraćajnih nesreća i sa dosta teškim posljedicama desio se na Jadranskoj magistrali i gradskim saobraćajnicama. Što se tiče uzroka ovih nesreća na prvo mjesto dolazi prekoračenje brzine s obzirom na postojeće uvjete puta, zatim pretjecanje, nepažnja vozača i greške pješaka. Najviše nesreća registrirano je u srpnju i studenom, a najmanje u siječnju. Po danima u tjednu najveći broj nesreća zabilježen je petkom, a među najkritičnije sate spada razdoblje između 12 i 16 sati. I u prošloj godini dosta primjedbi je bilo upućeno na račun pješaka koji se ne pridržavaju saobraćajnih propisa, pa je njihovom krivnjom, posebno na saobraćajnicama izvan grada, registriran veći broj nesreća koje su završile sa težim posljedicama. Vozači osobnih i teretnih kola i pak drže primat, jer se njima pripisuje da su svojom krivnjom prouzrokovali najveći broj nesreća.

ZAHVALA

Ovim izražavamo javnu zahvalu svim prijateljima i znancima koji su odali posljednju počast našem dragom ocu isprajući ga posljednji put.

Vera i Veljko Trinajstić

Iz poduzeća »D. Rončević«

Preplatnici!

Podmirite dugovanje iz ranijih godina i izvršite pretplatu na list za 1965. godinu!

